

Ik wil ten slotte nog de aandacht vestigen op een zeer interessant verschijnsel dat het eerst is beschreven door Dr. Kurt Floericke in „Aquila”, jaargang 1899, en later in zijn „Vogelbuch”.

Dikwijls zal men ondervinden dat trekvogels uit het Noorden, in 't voorjaar langen tijd — dikwijls weken- en maandenlang — op bepaalde plaatsen verblijven. Ze zonderen zich in paren af, men ziet het liefdespel, ze veroveren jachtgebieden, kortom gedragen zich als of ze op die plaats wilden broeden. Maar plotseling, reeds laat in 't jaar, tegen den broedtijd, verdwijnen ze en gaan zoo snel mogelijk naar hun broedplaatsen in het Noorden, waar ze onmiddellijk nestelen en broeden. De door hen zoo lang bewoonde streek was voor hen niets als een *paringsstation*. Vooral die vogels die broeden in Noordelijke streken met een korten zomer, zullen een paringsstation hebben. Zoo schijnt de Dobroedsja een paringsstation voor de Roodkeelige Pieper (*Anthus cervina* Pall). (Zie: Dr. Kurt Floericke „Forscherfahrt in Feindesland”, Stuttgart 1918, deel II blz. 23 en 24), de Kurische Nehrung voor IJseenden, Zeeduike, Regenwulpen, Barmsijsjes, enz.

Dr. Kurt Floericke zegt verder in zijn Vogelbuch (Zweite Auflage, Stuttgart 1922): „Jedenfalls darf die bisher arg vernachlässigte Wichtigkeit solcher Stationen, deren Vorhandensein kein aufmerksamer Beobachter leugnen wird, nicht unterschätzt werden, und die Einführung des Begriffes der „Paarungsstationen” neben den bereits allgemein anerkannten Rast- und Futterstationen unter die ornithologischen Begriffe erscheint mir deshalb dringend geboten.”

Uit locale en individuele oorzaken blijven aan zulke paringsstations wel enkele paartjes bij uitzondering achter en broeden daar ook werkelijk, daarom is een nauwkeurige kennis van de paringsstations voor de Faunisten van niet geringe waarde.

Ongetwijfeld zullen onze Nederlandsche vogelliefhebbers wel eens iets dergelijks bemerkt hebben. Daarom verzoek ik hen, ook uit naam van Dr. Kurt Floericke, mij zulke gevallen, liefst zoo uitvoerig mogelijk mede te deelen.

Ik meen zelf al eenige paringsstations opgemerkt te hebben n.l. van Tureluur en Grutto. De paringsstations zijn wel onze aandacht waard!

Gouda, Januari 1922.

Bleekerssingel 64.

A. SCHEYGROND,

Secretaris G. O. C. „Hirundo”.

Een verhuizing van Lijsters. — In 't voorjaar van 1921 nestelde een lijster in een hulst-boompje voor een venster van ons huis, gelegen aan een druk beganen singel onzer stad. Het beestje broedde op 4 eitjes. Ongelukkigerwijze werd juist in die dagen de gevel van ons huis geschilderd, waartoe hooge ladders tegen 't huis werden opgezet. Tot m'n groote verbazing ging 't beestje door met broeden, enkele uren van den dag door 't mannetje afgelost of ook wel bleven de eitjes een tijdlang ongedekt. Dat ging zoo door en werkelijk lagen er op een morgen drie rose kleintjes in 't nestje met één onuitgebroed ei er naast. Toen ik des middags om 12 uur nog eens ging kijken, waren de 3 jongen verdwenen. Het eene eitje lag er nog. Een der schilders, die na z'n schafttijd terug kwam en die ook met groote belangstelling deze broedpartij had gade geslagen, vertelde me direct, dat hij gezien had, hoe de Lijster achtereenvolgens de jongen in z'n bek had versleept naar den naast ons gelegen tuin. Onze belangstelling was nu voor dat eene ei. Waarlijk, was de Lijster den volgenden morgen met grooten ijver onafgebroken aan 't broeden en tegen een uur of zes 's avonds lag er een vierde jong in 't nestje. Toen we om 8 uur nog eens voorzichtig keken, was ook dit verdwenen. Ze hadden dus naar alle waarschijnlijkheid in den naburigen tuin een 2e nest gebouwd voor de meerdere rust hunner jongen. Ik vond het te verstandig en te aardig van deze lieve dieren om onvermeld te laten voorbijgaan. Kan iemand mij zeggen of dit bij Lijsters veelvuldig voorkomt?

Groningen,

W. C. WILDERVANCK DE BLÉCOURT.

Het zou van veel belang zijn, indien wij wisten, dat er werkelijk een tweede nest is gebouwd. Ik heb ook wel eens een Merel met een jong over straat zien sjouwen, maar dat was dood en 't leek wel of ik daar te doen had met een geval van kannibalisme. Dit is een heel ander uiterste.

T.